

ΔΙΑ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΠΩΠ

Ἡ Κυβέρνηση, θέλουσε νὰ ποῦνε οἱ τρουμπέττες τῆς, δὲν τῷχει σκοπὸ νὰ ῥῳγγῇ ἀπὸ τὴν ἀπάθειά τῆς γιὰ τὸν ἐθνικὸ κίνδυνον ποὺ περνοῦμε καὶ δὲ σκέφτεται νὰ κουνηθῇ, καὶ ἂν ἀκόμη Ἰταλία καὶ Ρουμανία ἀνακατευτοῦν στὸν πόλεμον πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀντάντ.

Ἡ σκέψη εἴτε ἡ ἀπόφαση αὐτή, ἂν ἀληθεύῃ— καὶ μποροῦμε νὰ πιστέψουμε ὅτι δὲν ἀληθεύει ὕστερ' ἀπ' ὅσα εἶδαμε καὶ βλέπουμε, ἀκούσαμε καὶ ἀκούμε τώρα δυὸ μῆνες;— τόσο εἶναι ἀντεθνική, ὥστε ἀκόμη καὶ τὸν Πώπ, συνάδελφο τοῦ Εὐστρατιάδου καὶ Χαιρόπουλου καὶ κηδεμόνα τῆς Κυβέρνησης, συντάραξε καὶ τὸν ἔκανε νὰ γράψῃ ὅσα ἔγραψε σήμερα.

Ἐμεῖς ἐδῶ, ποῦ, τόσον καιρὸ δὲν κάνουμε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ λέμε ὅσα γράφει τώρα ὁ Πώπ, ἂς ξεκουραστοῦμε τώρα λίγο δίνοντας σ' αὐτὸν τὸ λόγο, μολοντί πολὺ ἀπορῶμε γιὰ τὴν ἀνεπάντεχὴ του εἰλικρίνεια. Μὰ ὅχι, δὲν εἶπα καλὰ νὰ τοῦ δώσουμε τὸ λόγο. Τέτια τιμὴ δὲν τοῦ πάει. Λανειζόμαστε μόνον τίς λέξεις καὶ τίς φράσεις του, γιὰ νὰ ξαναποῦμε τὰ ἴδια τὰ δικὰ μας καὶ γιὰ νὰ φανῇ ὅτι δὲν ἔχουμε πειὰ καὶ «χρεῖαν μαρτύρων», ἀφοῦ «καὶ ὁ Πώπ τὰ ἴδια μ' ἐμᾶς λέει. Νὰ τί γράφει σήμερα :

«Ἐκεῖνοι, εἴτινες θὰ ἀνεγίνωσκον χθὲς τὸ ἄρθρον τῆς συναδέλφου «Νέας Ἡμέρας», θὰ ἦτο φυσικὸν νὰ πιστεύωσιν, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀπεφάσισε πλέον νὰ μὴ κινηθῇ τῆς θέσεώς τῆς καὶ χαρᾶσθαι εἰς τὴν οὐδετερότητα νὰ μείνῃ ἐν ἀπαθείᾳ καὶ ἂν ἀκόμη ἡ Ἰταλία, ἡ Ρουμανία καὶ δὲν ἤξεύρομεν πόσα ἄλλα κράτη, μετὰσχῶσι τοῦ ἀγῶνος. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ πρόγραμμα πολιτικόν. Θὰ ἦτο πράξις ἐθνικῆς ἀποδρακώσεως. Καὶ πρὸς πολιτικὴν τοιαύτην αἰωνίας καὶ ἀσάλευτου οὐδετερότητος οὐδεὶς θὰ ἦτο διατεθειμένος νὰ συνοδεύσῃ τοὺς ρυθμίζοντας αὐτήν. Ἡ οὐδετερότης, ὡς ἦδη ἐπανειλημμένως διευτυπώσαμεν δὲν εἶνε πολιτική. Εἶνε ἀρνησις. Πολιτικὴ εἶνε ἡ ἐγκαίριος καὶ εὐτροπος κίνησις τῆς Ἑλλάδος παρὰ τὸ πλευρὸν ἐκείνων εἴτινες ἀποτελοῦσι τὴν ἐγγύησιν τῆς αὐτοπαρξίας αὐτῆς καὶ τῆς ἠθικῆς καὶ ὀλικῆς ἐνισχύσεώς τῆς. Ἡ ἀπόκρουσις τῆς ἀπεγνωσμένης προσπαθείας τοῦ κ. Ε. Βενιζέλου, ὅπως ἐξέλθωμεν καθ' οἷονδήποτε τρόπον καὶ εἰς στιγμήν ὅπως ἀκαίρως ἐπιλεγείσαν, δὲν ἐσήμαινεν οὐδέποτε καὶ ἐμμονὴν εἰς τὰ χαρᾶσμάτα τῆς οὐδετερότητος διὰ νὰ ταφῇ ἐντὸς αὐτῶν τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὑποθέτομεν δέ, ὅτι καὶ πάλιν ἐκ παρεγγήσεως προέκυψεν ἡ ἀρθρογραφικὴ δήλωσις τῆς ὑποστηριζούσης τὴν κυβέρνησιν συναδέλφου καὶ ὅτι μόνον ἀπὸ στόματος μελῶν τῶν συγκροτούντων τὴν κυβέρνησιν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διατυπωθῶσι λόγοι τοιοῦτοι. Ἡ Ἑλλάς προκειμένου νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος ὅχι μόνον δὲν ἔπρεπε νὰ ἀναμείνῃ ἀπαθῆς τὴν ἰταλικὴν ἐνέργειαν, ἀλλὰ καὶ νὰ προλάβῃ αὐτήν θὰ ὤφειλεν ἴσως, διότι οὕτω θὰ κατεῖχεν ἐλευθερίαν

κινήσεως πρὸς οἰονδήποτε μάλιστα καὶ ἂν ἐστρέφετο σημεῖον ἢ κίνησις αὐτῇ, εἴτε μετὰ τῆς Τριπλῆς, εἴτε μετὰ τῶν δύο κεντρικῶν αὐτοκρατοριῶν συνεμάχει ἢ Ἰταλίᾳ. Ἐὰν δὲ νῦν ἐκυβέρνηα ὁ κ. Ε. Βενιζέλος, καὶ νῦν ἐπῆρχετο εἰς αὐτὸν ἡ ἐμπνευσις, ἥτις πρὸ δημήνου ὠδήγει εἰς τὴν ἀσφαλῆ καταστροφὴν, ἥτις προσελήφθη, δὲν γνωρίζομεν ἂν δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ εὕρῃ ἡ ἐμπνευσις ἐκείνη ἥττονα ἀντίδρασιν, περιοριζομένη εἰς ἐπίπεδον συζητήσεων, οὐχὶ ὅμως καὶ μεγάλων δισταγμῶν. Ἡ πολιτικὴ τοῦ χαρᾶσμάτος καὶ ἡ πολιτικὴ τοῦ ἐνὸς βήματος εἰς κίνησιν ἐπὶ τὰ πρόσω καὶ δύο βημάτων ὀπισθεν, εἶνε ὅχι μόνον ἀδεξία, ἀλλὰ καὶ καταστρεπτικὴ διὰ πᾶσαν χώραν. Τὰ μικρὰ κράτη ὅπως καὶ οἱ ἀσθενεῖς τὰς δυνάμεις ἄνθρωποι δὲν ἐμπλέκονται εἰς τὰς ἐριδας τῶν μεγάλων, ἀμὰ τῇ ἐμπλοκῇ αὐτῶν εἰς ἔργα πολεμικά. Ἀλλὰ καὶ δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἀπὸ νόμου φυσικοῦ πλέον, νόμου αὐτοσυντηρήσεως καὶ διεκδικήσεως ἰδίων δικαιωμάτων ὅταν ἐγγὺς αὐτῶν διεξάγεται κρίσιμος ἀγὼν, νὰ θωρακισθῶσιν ὀπισθεν τοῦ μάλλον ἀποκρύφου μέρους τῆς ἰδιοκτησίας των διὰ νὰ περιμείνωσι τὴν ἀνακλήρουσιν τοῦ νικητοῦ, ὅστις διὰ μίαν στιγμήν δεχόμενος τὴν γειτονικὴν τοῦ μικροῦ καὶ ἀδυνάτου ἐπικουρίαν, θὰ ἠδύνατο νὰ καταγάγῃ ταχύτερον τὴν νίκην. Διὰ τοὺς ἐπικαίρως προκινδυνεύοντας ἐπιφυλάσσεται πάντοτε καὶ τῆς νίκης τὸ γέρας. Διὰ τοὺς ἐπτονημένους καὶ τοὺς ἀδρανοῦντας ἀπομένει τῶν μὲν φίλων ἢ περιφρόνησις, τῶν δ' ἐχθρῶν ἡ αἰωνία ἀντίθεσις.

«Οὕτω καὶ τῶν ὑποστηριζουσῶν τὴν κυβέρνησιν ἐφημερίδων ἢ γνώμη, ὡς ταύτην διετύπωσε χθὲς ἡ συνάδελφος «Νέα Ἡμέρα», θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπεδῇ ὀλεθρία ἂν συνέπιπτε πρὸς γνώμας καὶ ἐνὸς ἔστω τῶν κυρίων ὑπουργῶν ἢ ἂν ἐπέδρα ἐπὶ τῶν κυβερνητικῶν ἀντιλήψεων, ὡς μέθοδος πολιτικῆς ἐμφανίσεως. Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ προσεχὴς ἐνέργεια ἐκλογῶν οὐδὲν ἀπολύτως σημαίνει διὰ τὴν διεθνὴ τῆς Ἑλλάδος παράστασιν. Ὅχι δὲ μόνον κώλυμα πρὸς ἔξοδον ἐκ τῆς οὐδετερότητος δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἡ πράξις αὐτῇ ἐσωτερικοῦ δικαίου ἐπιτακτικῆς ὅπως ἀνάγκης, ἀλλὰ τοῦναντίον καὶ ὡς ἐνίσχυσις σταθερᾶς ἐπὶ τὰ πρόσω πορείας μετ' ἐγκαίρου καὶ εὐτρόπου συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ἀγῶνα. Ὅταν ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ρουμανία ἐξέλθωσι τῆς οὐδετερότητος θὰ εἶνε ἀργὰ πλέον διὰ τὴν Ἑλλάδα νὰ παρακολουθήσῃ ἐκείνας, διότι δὲν θὰ ὑπάρχῃ θέσις ὅπως μόνη σπεύδουσα διασπάσῃ τὴν φιλικὴν ταύτην ἀνθρωπομαζαν καὶ εἰσέλθῃ, ἂν ὅχι εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ἔστω καὶ νὰ κρεμασθῇ εἰς τὴν οὐρὰν τῆς παρατάξεώς τῆς, ὡς οἰκτρὰ καὶ δουλικὴ ἐφεδικοπομπή. Τὸ ἔργον τῆς Ἑλλάδος, ὡς εἵπομεν πρὸ πενήτημέρου, συνιστῶντες καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν κατὰ τὴν 11ην ἀντὶ τῆς 31ης Μαΐου δὲν διαγράφεται νῦν ἀόριστον καὶ ἀσαφὲς ἐν πάσῃ γραμμῇ, ὡς ὅταν πρὸ διμήνου ὁ κ. Ε. Βενιζέλος ἐπεζήτηε συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον. Οὕτε ἔχουσι σοβαρὰν μορφήν ὅσα περὶ τῆς ἐπιχειρήσεως κατὰ τῶν Στενῶν

τουρκικά ψεύδη ανακοινούνται. Δεν είναι ή ενέργεια αυτή συντόνου εκτελέσεως, ἀλλ' είναι ενέργεια σοδρά και μετά σοδρότητος πρέπει νὰ ἀναμετρήσωμεν τὰς συνεπείας αὐτῆς καὶ νὰ σπεύσωμεν εἰς δημιουργίαν τῶν διπλωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν συνδυασμῶν, ὅτινες δύνανται νὰ παράσχωσι τὴν νίκην καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα διεθνῶς, ὡς οἱ πολιτικοὶ συνδυασμοὶ διὰ τὰς ἐκλογὰς θὰ παράσχωσι τὴν νίκην ὑπὲρ τοῦ Πολιτεύματος καὶ ὑπὲρ τῆς δημιουργίας κυβερνήσεως περιβεβλημένης τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην. Διὰ νὰ προβῇ εἰς τοιαύτας ἐνεργείας ἡ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ κινηθῇ μετὰ δραστηριότητος. Ἡ ἀλήθεια ἀπὸ τοῦ νῦν δὲν εὗρητε εἰμὴ εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων καὶ ὅχι εἰς τῶν λόγων τὰ ἐπιχειρήματα. Διότι καὶ τώρα μόλις ἐπῆλθεν ἐμφάνις γεγονότων ἐπὶ τῶν ὁποίων νὰ στηρίζεται ἡ ἀλήθεια. Ἡ δ' ἀλήθεια πρέπει νὰ λέγῃται πάντοτε πρὸς τὸν λαόν».

Ἐπαραθέσαμε ὁλόκερο τὸ ἄρθρο. Τί ἄλλο νὰ προσθέσουμε ἐμεῖς σὲ ὅσα λέει; Ἐχουμε κάτι: Πρῶτα ἔχουμε νὰ χαρίσουμε στὸν Πῶπ τὰ ὅσα λέει, ὅταν θυμᾶται τὴν ἐνέργειαν τοῦ Βενιζέλου πρὶν δύο μῆνες γιὰ τὴν ἐξοδὸν μας ἀπὸ τὴν οὐδετερότη, καὶ ceterum cencemus, ἐκείνο ποῦ δὲ λέει ὁ Πῶπ, ὅτι πρέπει νὰ καλεσθῇ πίσω ἀπὸ τὸ Βασιλεῖον ὁ Βενιζέλος, ἀφοῦ ἡ προτροπὴ «νὰ σπεύσωμεν εἰς δημιουργίαν τῶν διπλωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν συνδυασμῶν, ὅτινες δύνανται νὰ παράσχωσι τὴν νίκην καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα διεθνῶς» δὲν μπορεῖ νὰ σημερινὴ ἄλλο παρὰ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Γούναρη δὲν ἐσπευδε γι' αὐτὴ τὴ δημιουργίαν,

οὐργία, ὡς τώρα, λοιπὸν παραμελοῦσε καὶ παραμελεῖ τὸ ἐθνικὸ συμφέρον, λοιπὸν προδίδει τὸν Ἑλληνισμό, καὶ ὁ Βασιλεὺς δὲν τὸ πιστεύουμε ποτὲς νὰ ἐπιδιοκιμάζῃ τέτοιον δρόμον τῆς Κυβερνήσεώς του.

20.4.1915

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΟΥ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμὴ Πειραιῶς — Κυκλάδων

Γραμμὴ Πειραιῶς — Ἀλεξανδρείαν

Τὸ μὲ διπλοῦς ἑλικας καὶ μηχανὰς ἀφθάστου ταχύτητος πολυτελείας καὶ ἀέσεως θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον ΕΞΗΕΡΙΑ ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (Παράλια Τροῦμπας).

Ἐκαστὴν ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥραν 10:30 μ. μ. διὰ Σῦρον Τήνον, Ἀνδρον καὶ Κόρθιον.

Ἐκαστὸν ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥραν 3 μ. μ. διὰ Ἀλεξανδρείαν

Διὰ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον:

Εν Ἀθῆναις. Γραφεῖα Γεν. Διευθύνσεως, ὁδὸς Ἀπελλοῦ ἀριθ. 1 καὶ εἰς τὰ Πρακτορεῖα ταξιδίων κ. κ. Θωμᾶ Κούκ καὶ Υἱοῦ, Ἀδελφῶν Γκιόλμαν καὶ Σ. Σω-ιάδου, (Πλατεῖα Συντάγματος) καὶ Ἰωάν. Ρέντα (παρὰ τὸν ἡλεκτρικὸν σταθμὸν Ὁμο-οίας).

Εν Πειραιεῖ. Γεν. Πρακτορεῖον, ὁδὸς Φίλωνος, 44, (ὀπισθεν Ἀγίας Τριάδος).

Εν Ἀλεξανδρείᾳ Μ. Π. Σαλβάγον, ὁδὸς Ἀντωνιάδου, 1 (Ἐκ τοῦ Πρακτορεῖο)

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γενικὸς Διευθυντὴς ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ

ΤΑΧΕΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΛΛΑΔΟΣ—ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Ὁ νεότευκτος ὑπερωκεάνειος κολοσσὸς

“ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ,,

ἀναχωρῇ ἐκ Πειραιῶς (μέσφ Καλαμῶν—Πατρῶν) κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν 30 Ἀπριλίου.

Ἐπίσης τὸ μέγα Ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον

“ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,,

ἀναχωρῇ ἐκ Πειραιῶς μέσφ Καλαμῶν—Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ Ν. Ὑόρκην τὴν 1 Μαΐου.

Ἐπίσης τὸ μέγα ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον

“ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ,,

ἀναχωρῇ ἐκ Πειραιῶς μέσφ Καλαμῶν—Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ Ν. Ὑόρκην τὴν 14 Μαΐου.

Δι' ἐπιβάτας, εἰσιτήρια καὶ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον:

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πρακτορεῖον Ἐθν. Ἀτμοπλοίας ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1. Ἀριθ. τηλ. 320.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Γενικὸν Πρακτορεῖον Ἐθν. Ἀτμοπλοίας τῆς Ἑλλάδος, ὁδὸς Φίλωνος ἀρ. 44 (ὀπισθεν Ἀγίας Τριάδος). Ἀρ. τηλ. 127.

Οἱ θέλοντες νὰ ἀσφαλισῶσι θέσεις ἀνάγκη νὰ δηλώσωσι ἐγκαίρως εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρίας καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀνεγνωρισμένους ἀντιπροσώπους.

Ὑποστηρίζοντες τὰ Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια, ὑποστηρίζετε τὴν Σημαίαν ὁδὸς, μεγαλύνετε τὴν Πατρίδα ὁδὸς.